

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg synes ikke, at det ærede medlem skal blive vred på mig og kalde mig for åndssvag. (*Aksel Larsen:* Nej, men jeg var forbavset!). Det er ikke noget, man behøver at blive så vred over, at man ligefrem kalder mig åndssvag. Man kan i politisk strid betegne en modstander på mange måder. Det var et lidt for kraftigt udtryk, som dækker over en ophidset sindstilstand, som måske nogen kan forstå. Det, jeg nævnte, var det mærkelige, at der fra Rusland, fra Sovjetunionen, fra en sekretær i Komintern, går et brev igennem til det danske kommunistiske parti med meddelelse om, at han trækker sig tilbage fra partiet, og derefter ved man intet som helst i Sovjetunionen om, hvad der bliver af denne mand, der trækker sig ud af partiet, for hvilket han er udsendt som sekretær. Det var det, jeg forundrede mig over og spurgte om. Det var måske åndssvagt, men efter danske forhold dog velforståeligt.

Formanden: Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har ordet for en kort bemærkning.

Aksel Larsen: Jeg ved godt, at der er folk, der foretrækker yderst slebne udtryk. Man har lov til at fornærme folk her i salen, hvis man betjener sig af slebne udtryk. Altså, det, jeg slebent ville have udtrykt, var, at det var meget lidt intelligent af finansministeren fra sin plads at stille det forbløffende spørgsmål, om der virkelig kommer post ud fra Rusland. Ja, nu kom finansministeren her fra talerstolen med et helt andet spørgsmål, men i sin afbrydelse spurgte han med forbavselse, om der kom et almindeligt brev ud af Rusland. Jeg måtte ærlig talt sige til mig selv, at der må være noget galt, når landets finansminister tror, at der ikke kan komme breve fra Rusland. Men hvadenten han nu tror det eller ikke, så kom det brev.

Nu ved jeg ikke, hvorfor man har så travlt med at sige, at Arne Munch-Petersen var sekretær i Komintern. Det var Dimitrov; Arne Munch-Petersen arbejdede i Kominterns sekretariat, hvad der er noget andet. Men hvadenten den højttærede finansminister kan forstå det eller ikke, kom der altså et brev fra Arne Munch-Petersen, hvori han meddelte, at han ønskede at overgå til anden beskæftigelse og at blive løst fra sine forpligtelser overfor Danmarks kommunistiske parti. Det kunne vi naturligvis ikke andet end tage til efterretning, og så måtte vi sige, det bliver dog et personligt anliggende, hvad Arne Munch-Petersen nu vil beskæftige sig med, og hvorhen han vil rejse.

Finansministeren (H. C. Hansen): Det med intelligensen skal jeg fuldstændig lade ligge i denne forbindelse. Har det ærede medlem hr. Aksel Larsen noget imod at offentliggøre det brev, som Arne Munch-Petersen har sendt? Kunne det alligevel ikke bidrage til at klare sagen en lille smule? Det ærede medlem kaldte for et øjeblik siden på en vis forståelse af arbejderbevægelsens internationale organisationer. Nu er det lidt svært at sammenstille socialdemokratiets og kommunisternes, men os forekommer det unægtelig mærkeligt efter det kendskab, vi har til kommunisterne, at en mand i Kominterns sekretariat løbner sig fra sit hjemlige parti, og derefter ved ingen, hvor han opholder sig. Det er det, der er det store problem i hele denne historie; det kan det ærede medlem hr. Aksel Larsen ikke med nok så mange mere eller mindre skarpe bemærkninger bringe ud af verden, og det kaster unægtelig et noget ejendommeligt skær over denne historie.

Formanden: Ordføreren for forespørgerne har ordet for en kort bemærkning.

Ordføreren for forespørgerne (Poul Møller): Det ærede medlem udtalte, at han ikke havde haft kontakt med Arne Munch-Petersen siden 1937, men at han havde lejlighed til at råde familien til at gå til det danske udenrigsministerium. For det første vil jeg gerne hertil sige, at så kan det ikke være rigtigt, hvad der stod i „Land og Folk“'s leder den 30. marts 1950, at det ærede medlem har henvendt sig på rette tid og sted for at give danske myndigheder meddelelse om, hvad han vidste. Men for det andet tror jeg, at det ærede medlems forbindelser i Sovjetunionen og i Komintern, som Arne Munch-Petersen var sekretær i, var lige så gode og formentlig bedre end det danske udenrigsministeriums, således at det ærede medlem kunne have hjulpet familien på en helt anden måde ved selv at lægge sig i selen for at finde ud af, hvor den gamle partifælle og ven var henne, ved at henvende sig til sine forbindelser på den anden side jerntæppet for at prøve at finde ud af, hvor venen, partifællen, var henne.

Formanden: Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har ordet for en kort bemærkning.

Aksel Larsen: Det ærede medlem hr. Poul Møller synes at være monoman i henseende til, hvor han kan komme af sted med det, at citere falsk. Der har ikke stået i „Land og Folk“, hverken i ledende artikel